

Sygn. akt: I C 1343/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Brzegu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Joanna Kurowska
Protokolant:	stażysta Karolina Wójcik

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2017 roku w Brzegu

na rozprawie

sprawy z powództwa J. W.

przeciwko N.-N. Towarzystwo (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powoda J. W. na rzecz strony pozwanej N.-N. Towarzystwo (...) S.A. w W. kwotę 1.217,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Na oryginale właściwy podpis

Sygn. akt I C 1343/16

UZASADNIENIE

Powód, J. W. wniósł pozew przeciwko N.-N. Towarzystwo (...) S.A. w W. domagając się zapłaty kwoty 2241,71 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21.06.2016r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu wskazał, że dochodzona kwota wynika z zawartej pomiędzy stronami umowy ubezpieczenia na życie z obowiązkiem uiszczania regularnej składki (...) potwierdzonej polisą nr (...), zawartej na czas nieokreślony z wysokością składki 4800 zł rocznie. Powód nie zapłacił jednej składki zatem umowa została rozwiązana i pozwany wypłacił powodowi kwotę 2426,08 zł ustalając wysokość wartość rachunku na kwotę 4667,79 zł. Kwota (...),71 zł stanowi wartość przedmiotu sporu. Powód kwestionuje legalność i zasadność uregulowań OWU, na podstawie których pozwany dokonał wyliczenia wartości wykupu podnosząc, że wskazywane postanowienia stanowią niedozwolone wzorce umowne.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa podnosząc, że zawarta umowa jest umową ubezpieczenia z funduszem kapitałowym, która w dacie jej zawierania była wyszczególniona jako jeden z rodzajów ubezpieczeń na życie. Z treści umowy wynika, że suma ubezpieczenia wyniosła 107% składek wpłaconych przez powoda. Powód przed podpisaniem umowy został szczegółowo zapoznany z OWU. Dodatkowo pozwany poinformował w dniu 26.06.2014r. powoda o podwyższeniu wysokości wartości wykupu w pierwszych dwóch latach

do 50% wartości rachunku a ponadto w związku z rocznicą polisy powód otrzymał od pozwanego potwierdzenie najważniejszych informacji o ubezpieczeniu wraz ze wskazaniem aktualnej wartości wykupu.

W dalszych pismach procesowych strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił stan faktyczny:

Powód, J. W. od 2010r. prowadził jednoosobową działalność gospodarczą. Z uwagi na złą kondycję finansową postanowił naciągnąć kredyt dla ratowania budżetu firmy oraz rodziny. W tym celu udał się do punktu firmy (...) w O., gdzie pracownik przedstawił mu oferty kilku podmiotów udzielających pomocy kredytowej. Dla powoda najbardziej korzystną okazała się oferta banku (...), powód postanowił zawrzeć umowę. Nazajutrz powód stawiał się ponownie w placówce T. w obecności współmałżonki i wspólnie w obecności pracownika T. podpisali umowę o kredyt nr DK/KR- (...). Jako kwoty i cele kredytowania powód zaciągnął zobowiązania:

- na kwotę 40 000 zł tytułem kredytu oraz
- 4800,00 zł jako inwestycja w polisę wykupioną w (...) na (...) SA a także
- 242,12 zł, - opłaty na ustanowienie zabezpieczeń prawnych ,
- kwotę 2477,32 zł
- ubezpieczenie od upadłości oraz 855,00 zł Ubezpieczenie nieruchomości od pożaru i innych zdarzeń (k. 152).

Z żadnym dokumentem powód się nie zapoznawał. Warunkiem uruchomienia kredytu było m. in. przedłożenie w banku kopii wniosku o zawarcie umowy polisy ubezpieczenia w (...) na (...) SA do wniosku o zawarcie polisy wskazującym indywidualny numer rachunku przeznaczony do wpłat (pkt VI umowy o kredyt). Powód podpisał w dniu 27.05.2013 r. wniosek nr (...) ze wskazanym numerem rachunku do wpłat składek (k. 13) , potwierdził także zaznajomienie się z OWU, opisem funduszy, w szczególności powód potwierdził , że jest świadomy inwestycyjnego celu ubezpieczenia i rozumie zasady wpłat środków należnych z tytułu umowy oraz długoterminowego charakteru ubezpieczenia. (k. 16).

W dacie zawierania umowy polisy na życie przedstawicielem pośredniczącym w zawieraniu umowy polisy ubezpieczenia na życie był J. J. (1). Osoba ta zgodnie z wymogami ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym miała uprawnienia do zawierania umowy jednakże jego rola ograniczyła się w przypadku zawarcia umowy z powodem jedynie do złożenia podpisu pod umową ubezpieczenia na życie. J. J. nie rozmawiał z powodem, nie przedstawiał mu produktu, jego celu, długotrwałego charakteru, nie potwierdził zgodności złożonych przez powoda i jego małżonki podpisów, jego rola ograniczyła się wyłącznie do podpisania umowy w miejsce Przedstawiciel , jednakże w istocie pracownik punktu T. w O. A. B., osoba bez uprawnień do oferowania produktu.

Powód dokonał opłaty pierwszej składki dokonując wpłaty na konto wskazane do rachunku do wpłat składek (k. 13). Po upływie 12 miesięcy powód otrzymał wiadomość sms przypominającą o terminie uiszczenia kolejnej rocznej składki 4800 zł. Wówczas uznając, że to pomyłka zwrócił się ponownie do panią A. B. o wyjaśnienie i otrzymał potwierdzenie , że zgodnie z zawartą umową o kredyt zawarł także polisę na życie jako zabezpieczenie umowy kredytu. Z uwagi na nieopłacenie składki umowa polisy została rozwiązana za powód otrzymał 50% wartości rachunku 2241,71 zł. zgodnie zapisami umowy ubezpieczenia na życie oraz OWU.

Dowód :

- umowa kredytu, k. 152-154 wniosek (...) na okoliczność treści k. 13 – 16
- polisa numer (...) l. 17- 18

- ogólne warunki ubezpieczenia k. 19 -27
- tabela limitów i opłat k. 29-30
- pismo pozwanego do (...) SA z 09/06/2016 roku k. 31
- wiadomość mail pracownika Idea Bank do pracownika (...) SA
- wezwanie do zapłaty z dnia 02/06/2016 roku wraz z potwierdzeniem przyjęcia przesyłki k. 33-34, z 06/10/2016 roku wraz z dowodem na dania przesyłki k. 35-37
- pismo pozwanego do powoda z dnia 26/06/2014 roku
- decyzja prezesa UOKIK z (...), k. 99-104
- umowa o pośrednictwo ubezpieczeniowe z (...), k. 118-125
- z zeznań świadka J. J. (1), k. 156-157
- Z zeznań powoda, k. 157-158

Sąd zważył o następujące:

W ocenie sądu brak jest podstaw do uwzględnienia powództwa.

Powód dochodzi zapłaty kwoty 2241,71 zł stanowiącej połowę wartości wykupu w związku z rozwiązaniem polisy na życie nr (...) z dnia 27.05.2013r. W powie powód zakwestionował legalność i zasadność uregulowań OWU ustalających wartość wykupu w kolejnych latach polisowych, zdaniem powoda postanowienia tam zawarte stanowią niedozwolone klauzule umowne. Tymczasem stan faktyczny sprawy wskazuje, że powód domaga się zapłaty reszty wpłaconych pozwanemu kwot ponieważ został wprowadzony w błąd. Powód wyjaśnił szczegółowo sposób zawierania umowy o kredyt. Przyznał, że ofertę umowy kredytu przedstawiała mu A. B.- pracownik punktu T. w O., która na jego pytanie czy kwota 4800 wpisana do umowy om kredyt to jest jego ubezpieczenie odpowiedziała twierdząco. Istotnie miała rację, zgodnie bowiem z zapisem pkt VI umowy o kredyt produkt inwestycyjny polisy na życie zawartej z pozwanym stanowiła zabezpieczenie umowy o kredyt podobnie jak hipoteka i inne wymienione w tym punkcie zabezpieczenia. (k. 152). Powód przyznał, że w ogóle nie zaznajamiał się z umową o kredyt a tym bardziej z innymi dokumentami przedłożonymi do podpisania przez p. A. B.. Twierdził, że ufa ludziom i nie ma zastrzeżeń do samego kredytu ponieważ wysokość raty do spłacenia kredytu się zgadza. Powód wyraźnie podkreślał, że nie przeczytał żadnego postanowienia umowy o kredyt a więc nie wiedział w istocie rzeczy jaki dokument podpisuje i na jakich warunkach otrzymuje kredyt. Tymczasem zdaniem Sądu strona pozwana dochowała staranności by potencjalny klient przed podpisaniem umowy o ubezpieczenie na życie był poinformowany o produkcie, jego charakteru, czasie trwania, warunków umowy w tym możliwości jej rozwiązania.

Konkludując – powodem rozwiązania umowy przez pozwanego był brak wiedzy zawarcie umowy ubezpieczenia na życie, nie zaś przyczyny leżące po stronie pozwanej.

Sąd nie zgadza się z zarzutem powoda o zawartej w ogólnych warunkach Umowy klauzul abuzywnych jako nie uzgodnione indywidualnie z konsumentem. Powód nie zaznajamiając się z umową o kredyt, wnioskiem o polisę na życie, z OWU umowy ubezpieczenia na życie podniósł, że zamiarem jego było wyłącznie otrzymanie kredytu 40 000 zł ale zapomniał, że warunkiem zatwierdzonej przez niego oferty Idea Banku o udzielenie takiego kredytu były zabezpieczenia w tym m. in., hipoteka i polisa na życie z pozwana spółką. Powoływanie się na obecnym etapie na wprowadzenie w błąd jako konsumenta może odnieść skutek jedynie wobec podmiotu, który pośredniczył w zawieraniu umów. Sąd zgadza się ze stanowiskiem strony pozwanej, że odpowiedzialność za nierzetelne potraktowanie konsumenta przy przedkładaniu ofert w tym oferty produktu jakim jest polisa na życie spoczywa na firmie (...)

a nie pozwanej spółce. Zeznania świadka J. J., przedstawiciela T. oraz zeznań powoda wynika jednoznacznie, że o jedyną osobą, która miała kontrakt z powodem przy negocjacjach była p. A. B.- pracownik punktu T. osoba nie mającą żadnych uprawnień do zawierania jako pośrednik umów w imieniu innych podmiotów jak banki czy Towarzystwa (...). Zawarcie polisy na życie powinno być aktem świadomym, przemyślanym przez konsumenta. Świadek J. J. podkreślił, że jego obowiązkiem było przedstawienie konsumentowi oferty polisy, wyjaśnienia wszelkich niejasności, zaznajomienie z warunkami umowy etc. Tymczasem do takiego spotkania nie doszło, zaś A. B. była jedynie pracownikiem a jej rola ograniczała się wyłącznie do przekazania dokumentów do podpisania przez J. J., co zostało wykazane w trakcie rozprawy. Tymczasem strona pozwana doręczając powodowi warunki umowy dokładnie i jasno określiła najczęstsze pytania dotyczące charakteru polisy na życie, kwestii opłacania składek rocznych. Do tych dokumentów jednak powód nie przeczytał ale poświadczył podpisem, że są mu znane.

Kodeks cywilny stanowi, że postanowienia, które nie zostały uzgodnione indywidualnie, nie wiążą konsumenta, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami i rażąco naruszający jego interesy. Jednakże należy podkreślić, że za abuzywne nie można uznać postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny. Powód przede wszystkim nie wykazał, że jako konsument przez cały czas obowiązywania umów nie podniósł, że ich warunki są rażąco sprzeczne z dobrymi obyczajami lub rażąco naruszają jego interesy, nie wskazał, że nie miał możliwości negocjowania warunków umów a jego rola sprowadziła się do podpisania umowy lub definitywnego jej odrzucenia. Dalej powód nie wykazał, że podejmował próby negocjowania warunków umowy, chciał zmienić poszczególne punkty kontraktu. Przeciwnie materiał zebrany dowodzi, że podniesiony zarzut abuzywności klauzuli został wykreowany wyłącznie na potrzeby obrony dopiero w pozwie. Przed tym okresem pozwana strona nie spotykała się z zarzutem powoda klauzuli abuzywnej.

Wobec powyższych okoliczności mając na uwadze zebrany materiał dowodowy Sąd powództwo oddalił i obciążył powoda kosztami procesu .

Wobec powyższych okoliczności orzeczono jak w sentencji.